

عنوان مقاله:

بررسی رابطه روش های بین شادکامی و دینداری با اختلال شخصیت مرزی در بین زنان

محل انتشار:

پنجمین همایش ملی فناوری های نوین در تعلیم و تربیت، روانشناسی و مشاوره ایران (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 13

نویسندگان:

نسیم واعظ زاده - کارشناسی ارشد روانشناسی عمومی، خرد گرایان مطهر

محمد یمینی - دکتر روانشناسی تربیتی، خرد گرایان مطهر

خلاصه مقاله:

این پژوهش با هدف بررسی ارتباط بین شادکامی و دینداری با اختلال شخصیت مرزی در بین زنان زندان مرکزی مشهد انجام شد. روش تحقیق این پژوهش توصیفی و از نوع همبستگی است. روش نمونه گیری در این پژوهش احتمالی و از نوع تصادفی است. برای جمع آوری داده ها در این پژوهش از آزمون های شادکامی آکسفورد و "مقیاس دینداری آلپورت" و "مقیاس شخصیت مرزی" (STB) استفاده شده است. جامعه آماری در این پژوهش تعداد 110 نفر از زنان زندان مرکزی مشهد بوده است. داده های گردآوری شده با استفاده از رگرسیون چندگانه همزمان و ضریب همبستگی پیرسون مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفته است. نتایج حاصل از تحلیل داده ها نشان می دهد که بر این اساس میان شادکامی با نشانگان اختلال شخصیت مرزی رابطه منفی و معناداری وجود دارد. بدین معنی که با افزایش شادکامی زندانیان زن نمرات نشانگان اختلال شخصیت مرزی آنان کاهش می یابد و بالعکس. هم چنین وجود رابطه میان دینداری درونی و نمره کل دینداری با نشانگان اختلال شخصیت مرزی تایید می گردد. بدین معنی که با افزایش دینداری درونی و نمره کل دینداری در زندانیان زن نمرات نشانگان اختلال شخصیت مرزی آنان کاهش می یابد و بالعکس. بر اساس یافته ها این گونه می شود نتیجه گیری کرد که با افزایش شادکامی و دینداری درونی، نشانگان اختلال شخصیت مرزی کاهش می یابد.

کلمات کلیدی:

شادکامی - دینداری - اختلال شخصیت مرزی - زنان زندانی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1524091>

